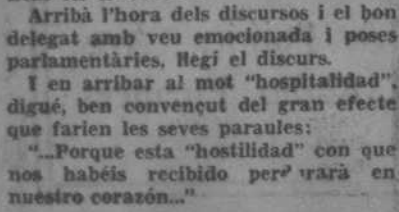
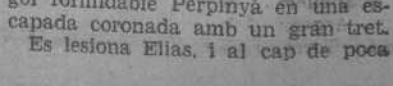

El Madrid, després dels resultats

punt, al camp del Laletà S. C. tindrà efecte, aprofitant la vinguda de l'esquadra anglesa al nostre port, un

Un moment intéressant d

SARDINES *Massé*
Aliment exquisit

★
PARTITS AMISTOSOS

*
BOXA

Josep Gironès ha tornat a guanyar per k. o. — Rimbau futur campió d'Europa. — A propòsit del cubà Kid Tünero. — Arilla i Morejón, vencedors a Madrid. — Jim Corbett és mort. — Un triomf sensacional de Primo Carnera. — La presentació de Sixto Barros

"Cheo" Morejón

El seu proper adversari serà el negre Soya. L'interès d'aquesta topada serà molt relatiu, perquè aquest negre no és cap notabilitat, però és molt millor que molts que passen per bona. Creiem que cal llençar Rimbau a empreses de més volada, cap a una consagració internacional que el porti al campionat d'Europa.

La nostra divisió dels lleugers té en Rimbau un notable representant. Ell i Josep Mico — que tot i haver estat batut pel "fenomen" Locatelli s'ha guanyat els elogis generals de la Premsa parisenca i del seu propi adversari — poden donar dies de glòria al pugilisme peninsular, mantenint el prestigi dels nostres lleugers al llc que li correspon, per damunt de molts altres excel·lents classificats.

Kid Tünero ha batut per punts al francès Kid Nitram. L'ex-campió de França, que fou afavorit darrerament amb una decisió de match nul davant Ignasi Ara, ha estat netament superat pel negre de Cuba.

Volem remarcar només la transcendència d'aquest triomf del cubà Tünero. Després de la sorpresa que proporcionà en superar net i clarament el campió mundial, aquest triomf damunt Kid Nitram, tan ben conceputat a França, haurà vingut a demostrar que la seva victòria damunt Marcel Thil no fou deguda a la sort, sinó a la seva classe i als seus notables coneixements. Aquest combat amb Kid Nitram estava anunciat com a semi-final del títol mundial, però sembla que abans d'acabar-lo novament a Marcel Thil, Kid Tünero haurà de trobar-se per segona vegada amb Ignasi Ara. Els nostres lectors recorden prou bé les incidències del desagradable combat que van servir-nos l'estiu passat aquests dos pugils i els comentaris que suscità. L'endemà del combat van escriure que estaven certs que tenien la revenguda i guanyaria de manera indiscutible l'aragonès. Avui, però, si ens feien exposar un pronostic d'un combat Ara-Tünero, dubtaríem molt abans de decantar-nos per Ignasi Ara. I és que de d'aleshores han passat molts dies i les circumstàncies són molt diferents. D'aquell Tünero que va fer match nul amb Ara, a aquest Tünero que ha batut Thil i Nitram, hi ha una diferència grandiosa. Alguns diaris de París han dit que Kid Tünero té pasta de campió del món. Nosaltres abundem en la mateixa opinió. Ens sembla que no cal dir res més.

I quant a Ignasi Ara, no ens sabem estar de manifestar els nostres dubtes a propòsit de la sort que li està reservada. Hem escrit sovint que considerem l'aragonès com una veritable meravella de l'art d'esgrimir els punys. No tenim perquè rectificar. En canvi, hem perdut molt part de la confiança que havíem dipositat en l'efectivitat dels seus precisos cops. Massa sovint ha delatat fractures i luxacions, i que a un boxador dels seus anys no li responen... En l'actualitat Ignasi Ara ha sotmès les seves mans a un tractament rigorós. Esperem-ne els resultats per a pronunciar-nos definitivament sobre aquest particular.

A Madrid, Cheo Morejón ha batut Alvaro Santos per k. o. tècnic, confirmant d'aquesta manera l'opinió de tots els que vam comentar el primer combat entre aquests dos pugils, celebrat a l'Olympia.

També, a Madrid, Mariano Arilla s'ha apuntat un nou triomf. El francès Pollon, la seva darrera víctima, no és certament una notabilitat, però creiem oportú remarcar la continuïtat dels triomfs del madrileny. Es parla d'acabar-lo, d'aquí un mes, al filip Joe Mendolia, un dels primers homes mundials de la categoria. I s'ha arribat a dir que si en sortia vencedor, el proper estiu seria acarat al campió del món, Jackie Brown, pel títol i a Barcelona. Decididament, es veu que els nostres organitzadors volen donar-nos una temporada interessant, plena de plats forts. Tant-de-bo tots aquests rumors es veegin confirmats!

Tenim encara un parell de fets a remarcar. L'un és la mort de Jim Corbett, que fou figura destacada dels temps heroics de la boxa i que ostentà la supremacia de totes les categories en els anys de 1892 a 1897.

I l'altre és el triomf per k. o. que Primo Carnera ha obtingut damunt Ernest Schaff, triomf que li valdrà l'èsser acarat a Jack Sharkey pel títol mundial. Les notícies que tenim del combat Schaff-Carnera a l'hora d'escriure aquestes ratlles es fan ressó de la sensació que ha produït aquest resultat inesperat i a més registren una nova dolorosa. Schaff va quedar-ne tan malparat d'aquest combat, que va haver d'ésser hospitalitzat; potser a hores d'ara ja és mort.

Dimecres, al "Nou Món", serà presentat el gal·lec Sixto Barros, que boxarà amb Carles Filix i el negre Sabatino serà acarat al madrileny Angel Pérez.

Un triomf de Clemente, a Mataró

Francès Clemente, pentatleta corredor del C. D. Júpiter, va assolir ahir un brillantíssim triomf a Mataró, arribant a primer lloc en la cursa camps a través organitzada per l'Iris Atlàntic Club d'aquella ciutat, que a la vegada servia de campionat d'aquesta especialitat.

Gerar Cot, del Laietania, realitzà al costat d'aquella una cursa molt intel·ligent.

El recorregut d'aquest Cross fou molt accidentat degut a la pluja que havia caigut el dia abans.

L'ordre d'arribada dels corredors fou com segueix:

- 1.-Francès Clemente, senior, C. D. Júpiter, 25 m. 30 s.
- 2.-Guerar Cot, idem, Laietania, 25 m. 32 s.
- 3.-Membrado, punior, Pensament de Sabadell, 4. Boix, 5. Boira, 6. Llopard, 7. Esteve, 8. Pera, 9. Corbi, 10. Bulbena, 11. Candela, 12. Colomines.

A Bilbao

L'ATHLETIC ES BATUT PER L'ARENES

La victòria dels de l'Arenas va ésser el merescut premi a una millor actuació. Els guanyadors superaren en tots als seus rivals, però sobretot en velocitat i eficàcia perforadora. Tingueren a més la sort que s'ajuntés a la tarda dolenta que varen tenir els defenses vermells-blancs, com ja ha succeït també en altres tardes, la poca sortosa actuació del porter Blasco. Es pot donar sense vacillar la culpa de la desfeta al triu defensiu de San Mamés, puix que del conjunt atlètic van ésser els més dolents. Tampoc els migs varen jugar com calia a la seva classe: únicament Clauren sobressortí, essent a més un dels millors de l'equip. A la davantera destacaren per les seves intervencions individuals Bata, Gorostiza i Iraragorri, però en cap moment les jugades combinades entre els cinc davanteres varen donar sensació de perill.

L'onze vencedor va tenir, en conjunt, una excel·lent tarda. Tingueren da sort d'aconseguir un gol al primer minut del partit i no donaren cau moment de treva als seus rivals.

A banda dels quatre gols vàlids, marcarem d'excel·lent factura que l'arbitre anul·là, segons ell justament; però això el públic no ho va apreciar d'igual manera i en va protestar d'una manera ben ostensible, no essent causa, però, aquest fall arbitral.

A Madrid

EL MADRID BAT L'ALAYES, PER DOS A ZERO, DESPRÉS D'UN MAL PARTIT

Madrid, 12. — Aquest migmat resultat obtingut pel Madrid en lluita contra els alayesos, com a saldo del seu partit de Lliga, farà creure al públic que no assistirà a l'encontre que els blancs es veieren a desitjar per aconseguir els dos punts contribuint així la seva triomfal marxa en la Lliga, que es juga aquest any. No obstant, no fou així. El Madrid, és cert, jugà el partit pitjor dels que porta jugats aquesta temporada, i no precisament perquè l'Alayés aparegué el més minin. Apretà, sí, però a mesura de les seves forces. Quasi podríem dir que aquest partit es descabellà com tants altres en què un equip, posseït d'una gran superioritat, no dona gran importància a l'adversari.

El Madrid des del començament del partit deixà córrer el temps, donant als espectadors la sensació que el partit es guanyaria quan els vullguessin.

El públic se'n donà immediatament i inicià una lleu protesta. A pesar d'això el Madrid continuà jugant ensopidament davant un Alayés amb molt d'entusiasme.

Prova d'això és que tan sols un cop Zamora hagué d'intervenir per deturar un tret de la davantera alayesa. No cal dir que fou l'únic moment de veritable perill que tingué el Madrid. La incertitud que sorgís algun tret afortunat de la davantera alayesa fou l'únic interès que donà al partit. Solament un dels blancs, Valle, féu el seu joc habitual. El seu joc tranquil i reposat, servint exactament les seves trameses als davanteres, portaren sempre gran perill a la porta defensiva de Santa Maria.

Samitier, en el centre, donà la sensació de fluïdesa. Eugenio, per la seva part, no lligà amb Requeiro, i Olaso es mantingué també en un pla mediocre. El triu defensiu del Madrid no tingué grans dificultats a mantenir incòmol el seu lloc.

L'impressió del Deportivo Alayés no pot ésser més pessimista. Amb un Madrid, actuant a la defensiva, per més que féu l'Alayés, no pogué batre ni un sol cop el porter nacional. El millor, sens dubte, de les seves línies correspon al triu defensiu, integrat per Samitier, el porter, que tingué una actuació encertada, i la defensa, que tingué molta feina. El seu mig-centre Antero, lesionat, ajudà per la seva part el joc defensiu, constituint amb Albéniz i Castro, una línia mitjana dura i resistent. Els davanteres, en canvi, donen la tònica de fluïdesa de tot equip.

TERCERA DIVISIÓ

EL SABADELL PERD EL PRIMER PARTIT AMB L'ELX, PER CINQ A DOS

Elx, 13. — Amb una tarda un xic plujosa i amb una bona entrada s'ha celebrat el partit corresponent als quarts de final de l'eliminària de la Tercera Divisió entre l'Elx i el Sabadell. En sortir al camp tots dos equips són molt aplaudits i els locals obsequen els catalans amb rams de flors i un formós ram de daltis.

El primer temps és de joc igualat i es veuen jugades interessants de tots dos equips. Els primers de marcar són els catalans en rematar Calvet una bona passada de Crespo, quan fela un quart d'hora que havia començat el partit. L'Elx domina lleugerament, però la tançada defensa catalana fa infructuosos els esforços dels jugadors locals, fins que al cap de trenta-sis minuts de joc, tres cops la pilota als peus de Baeza i aquest, d'un xut a l'angle, aconsegueix l'empat. Amb el resultat d'un a un acaba el primer temps.

Durant el segon temps continua el joc igualat, però hi ha més perill en els atacs de l'equip local. Al cap d'un quart d'hora l'Elx aconsegueix el seu segon gol degut a una jugada per-

sonal de Baeza. Quatre minuts després, el mateix jugador augmentava a tres els gols per al seu equip. El

SI DESITGEU VENDRE

Mobles moderns o antics, objectes d'art, aparells de ràdio, pianos, robes, etcètera, així com

TOTA CLASSE DE SALDOS

utilitzen els serveis especial d'HO-Tel Municipal de Venes, Pel-layo, 8. Telèfon 14370

Única casa autoritzada oficialment per a aquestes transaccions amb la intervenció i control de tassador oficial públic, col·legiat

Sabadell, amb un joc serà, aconsegueix pressionar durant breus moments i al cap de trenta minuts Calvet obté el segon gol per al seu equip. Els catalans cerquen corajament l'empat, però l'equip local, animat pel públic, aconsegueix un altre gol per mitjà d'ries en rematar una bona passada de Baeza. Aquest gol fa que l'equip local consideri ja perdut el partit i es dedica fins al final a una defensiva serena, però que manquen escassament vuit minuts, una gran jugada d'Irres l'Alayés amb un magnífic xut que val a l'Elx el cinquè gol. Amb el resultat de cinc gols a dos acaba el partit.

Del Sabadell es distingiren, altra el porter que tingué una magnífica actuació, el defensa esquerre Giner, i de l'Elx, Piqueres i Baeza. L'arbitratge, a càrrec del madrileny Iglesias, fou imparcial i segur en els falts.

Els equips eren:

Elx: García, Orriols, Toldo, Miralles, Piqueres, Navarro, Iries, Adelanado, Clamen, López i Baeza.

Sabadell: Forniel, Morral, Giner, Crespo, Duran, Font, Sangüesa, Bertrand, Calvet, Rubiet i Esteve.

Elx: García, Orriols, Toldo, Miralles, Piqueres, Navarro, Iries, Adelanado, Clamen, López i Baeza.

Sabadell: Forniel, Morral, Giner, Crespo, Duran, Font, Sangüesa, Bertrand, Calvet, Rubiet i Esteve.

Elx: García, Orriols, Toldo, Miralles, Piqueres, Navarro, Iries, Adelanado, Clamen, López i Baeza.

Sabadell: Forniel, Morral, Giner, Crespo, Duran, Font, Sangüesa, Bertrand, Calvet, Rubiet i Esteve.

Elx: García, Orriols, Toldo, Miralles, Piqueres, Navarro, Iries, Adelanado, Clamen, López i Baeza.

Sabadell: Forniel, Morral, Giner, Crespo, Duran, Font, Sangüesa, Bertrand, Calvet, Rubiet i Esteve.

Elx: García, Orriols, Toldo, Miralles, Piqueres, Navarro, Iries, Adelanado, Clamen, López i Baeza.

Sabadell: Forniel, Morral, Giner, Crespo, Duran, Font, Sangüesa, Bertrand, Calvet, Rubiet i Esteve.

Elx: García, Orriols, Toldo, Miralles, Piqueres, Navarro, Iries, Adelanado, Clamen, López i Baeza.

Sabadell: Forniel, Morral, Giner, Crespo, Duran, Font, Sangüesa, Bertrand, Calvet, Rubiet i Esteve.

Elx: García, Orriols, Toldo, Miralles, Piqueres, Navarro, Iries, Adelanado, Clamen, López i Baeza.

Canyardo i Figueres pensen córrer la volta a Itàlia

S'ha confirmat la inscripció de dos dels nostres millors corredors ruters, Marian Canyardo i Isidre Figueres, a la vinent Volta a Itàlia.

Hem de dir que aprofitem aquesta decisió dels citats corredors catalans, encara que l'un contreu una responsabilitat molt superior a la de l'altre. Aquest és Canyardo. Ens explicarem, Cal recordem que el nostre brillant corredor (mestre en proves per etapes) ja participà un altre any en la mateixa Volta a Itàlia, amb no gaire bona fortuna. I això que aleshores es trobava tal vegada en millor forma que no pas ara!

Recordem també que Canyardo es retirà a les primeres etapes, quan anava classificat en un dels darrers llocs. L'experiència que en tragué (segons manifestacions que féu posteriorment) fou que els corredors italians imprimen una marxa duríssima, que implicava una velocitat no menor de 40 quilòmetres l'hora. I això, vingut una mica de nou al nostre "recordman", perquè en les curses peninsulars aquesta velocitat rarament ha estat emprada, en el conjunt global d'una etapa. El que més aviat sempre ha abundat són els promedis de 28 a 34 quilòmetres l'hora, com a màxim.

Quedem, doncs, que en aquella primera participació de Canyardo a la Volta italiana aquest no estigué gens afortunat. Ll passarà el mateix en la d'aquest any?

Indubtablement Canyardo pot aspirar a sortir-ne més aïros aquesta vegada perquè ha adquirit un major coneixement de les curses internacionals en les sortides efectuades sovint, i una major rapidesa.

Però, per a reeixir (i li convé molt) cal una preparació adequada a la categoria de la prova en què pensa participar. Una nova retirada (sense molt justificat) fora el desàndit.

En canvi, Isidre Figueres, un dels nostres més joves ruters, que tan brillant actuació tingué en la darrera Volta a Catalunya, pot, en aquesta participació a la Volta a Itàli, consagrar-se internacionalment.

NATACIO

El concurs d'hivern del C. N. Barcelona

Els dos partits de water-polo, foren l'experiment d'una bona preparació

Els jugadors de primera categoria s'exhibeixen com en comptagocs. Un diumenge d'actuació i tres de descans és un interval massa llarg perquè hom pugui fer-ne un comentari arrodonit i traïa una línia de comparació. L'hor poca prodigialitat sembla que hagi d'esdevenir en un estat de poca consistència i d'entrenament deficient per perfil·lar-se en la bella forma desitjada. Vist objectivament pels no iniciats sembla talment que existeixi un cert escèpticisme a intensificar llurs entrenaments, precisament ara, quan la consagració del water-polo català ocupa un dels primers llocs en el concert atlètic europeu. I no passa precisament res d'això. Els elements de primera categoria, si bé no donen fe de vida en les reunions dominicals, identifiquen la seva preparació, cal, intensificant l'altre, amb l'entusiasme peculiar, base inextinguible fins ara del secret d'esdevenir primeres sèries europees.

L'actuació que ahir ens oferiren fou la constatació dels fets positius de la vitalitat esportiva que plana en l'ambient del C. N. Barcelona. El partit de water-polo jugat el matí d'ahir va satisfer el més exigent. No és que efectuassin cap actuació superior a la de perfecció absoluta. El treball està a mig fer i no era qüestió d'ésser massa meticulós en la realització de jugades i en la concepció del joc. La lluita fou senzillament emprant els factors entusiastes i energia, co que va produir que el partit no decalgues un sol moment, ans al contrari, a mesura que avançava es palesava clarament que engany es millorava considerablement i no per fets isolats, sinó per causes que quan hagi final el coneixem exposarem i compararem amb actuacions passades. Si té certa importància la victòria d'un determinat equip, cosa llogat per llurs integrants, per a nosaltres el fet primordial és constatar l'avenc en tècnica i rapidesa, sigui de l'equip que vulgui, i que a fi de comptes és a benefici de la nació catalana. El camí reempre és bo d'assenyalar.

L'èsser de descans, servix per a perllonar els valors i confirmar els que estan al capdavant, de la qual cosa resulta que oficialment la temporada de natació deixa una època per a enllacar-la amb una altra.

Els dos equips del grup A ens van plautre. Es, si hom vol, un elogi cru, però que no deixa d'ésser sincer, cosa que sempre és d'agrair.

En el grup B les coses van millor del que l'aficionat esperava. La promoció de debutants i juniors a cada nova actuació s'esdevé com a realitzacions de bell esdevenir. Els temps esmerçats parlen i donen a bastament tota la seva vàlua, aconseguida d'una manera fàcil i amb tota una tècnica del que ha d'ésser el nedar per a obtenir-se el major grau de selecció, sense fatigar l'organisme en forma desplaçada i estèril.

L'exemple més escatent, en el qual la cursa dels 100 metres estil lliure, on els quatre participants no pujaren del 1' 11", temps realment interessant i que els posa en condicions insuperables per a intentar nous èxits. L'esperança del Club, Sabater, efectuà la millor cursa, "ar marcà 1 m. 8 s., que és tot un simp-toma de com perilla de dia en dia la seva força física, acompanyada d'un ritme perfecte, que produïx una veritable sensació de futur grun-nedador.

Una altra prova interessant fou la braca de pli. Navarro, l'ex-atletic, sostingué un disputat cos a cos amb García, un bon element en formació, i que fou difícil de decidir. Una decima de segon va ésser la superació que obtingué García i amb ella el primer lloc. Aquests dos elements, ben entrenats, poden efectuar bones marques, i cal que per a això no descuidin llur preparació.

Santpere venç el 100 metres dors, emprant un temps que, francament, no esperàvem d'ell. El dia que deixi la flem a el nedar, Santpere serà un valor força aprofitable, que posseeix un estil per a intentar escalonaments amb facilitats d'èxit.

El partit de water-polo va jugar-se a un punt àlgid i nerviós. Resulta un encontre fallat contra tots els pronostics. A una millor classe de joc i rapidesa, fou oposat el volum i el pes i en moltes ocasions "l'embruixament" de la porta. Així passà efectivament. L'equip B, integrat per jugadors rapidíssims i d'una millor qualitat en el joc, fou superat pels factor "pes", un detall que encara que sembla fora de tota lògica, en el water-polo juga un paper molt important. Les vegades que va estar en perill el que fou vencedor no foren més que el producte de jugades fetes intel·ligentment i que a l'hora de rematar fallaven els artillers amb el xut desatit per a coronar la bella realització de les passes. Si els blancs haguessin tingut un element amb força de braç és evident que el resultat hauria estat tot un altre. No és que vulguem dir que els vencedors ho fossin injustament; és senzillament que ells, amb menys filigranes, tiraren a gol amb una rara precisió i amb la força ne-

cessària per a aconseguir el fi que es proposaven. El partit, com hem dit, pujà al seu punt àlgid, i hom pogué apreciar els avenços que els integrants del grup B efectuaren en cada sessió. Es qüestió que perseverin i aviat, posseïren un estol de jugadors que bona falta fan.

LLORENÇ GIBERNAU

Els resultats tècnics foren els següents:

GRUP A
Equip C contra A
Cursa 7 x 50 lliure
Esplúgnes, Ferrer, Perdigó, Schulz, Brull, Badal i Cruells, 4' 2".
Trigo A, Trigo M., Ruiz, Borrás, Jiménez, Santacana i Sabata, 4' 15".

Partit de water-polo
Equip C: Sunyol, Schulz, Esplúgnes, Perdigó, Nadal, Brull i Cruella, cinc gols.
Equip A: Trigo A., Trigo M., Ruiz, Borrás, Jiménez, Santacana i Sabata, tres gols.
Arbitre, senyor Serinyà.

GRUP B
Equip B contra C
Cursa de 100 metres, lliure
1. Sabater (B), 1' 8" 2-5.
2. Usandizaga (C), 1' 10".
3. Cabrejas (B), 1' 11".
4. Candela (C), 1' 11" 1-10.

100 metres braça de pit
Garcia, equip C, 1' 33" 2-10.
Navarro, equip B, 1' 36".
Heidenreich, equip B, 1' 36".
Castelli, equip C, 1' 37" 1-10.

100 metres dors
Santpere, equip C, 1' 26" 1-5.
Sánchez, equip B, 1' 30" 3-5.
Usandizaga, equip C, 1' 50".
Heidenreich, equip B, 2' 2-10.

Rellevaments 4 x 200
Equip C: Sabater, Per. Candela i Usandizaga, 11' 36" 2-5.
Equip B: Molleví, Bonacasa, Cabrejas i Sabater, 11' 47".

Water-polo
Equip C: Castella, Llorca, Calvis, Bau, Candela, Sabater i Feliu; dos gols.
Equip B: Navarro, Nubiola, Cabrejas, Torrents, Dorca, Molleví i Bonacasa; un gol.

Sant Andreu, 1; Júpiter, 8

Aquest partit, corresponent al Torneig Catalunyà, ha tingut dues fases completament oposades. La primera, favorable al Sant Andreu, el qual, dominant amb bastant d'insistència el Júpiter, ha finalitzat el primer temps amb un gol d'avantatge, marcat per Pinyero, de cap, en rematar un córner llançat per Targarona.

A la segona part el Júpiter ha millorat molt el seu rendiment, per la tasca dels seus mitjos, i també per la millor penetració de la seva davantera. Al cap de deu minuts, Pinyero, en una jugada individual, ha empatat. Seguidament un xut d'Ubeda ha estat desviat flux per Noves, i Esteve ha marcat el segon gol de l'equip del Poble Nou. El tercer gol d'aquest equip ha correspost a Esteve, el qual ha aprofitat una passada de Font.

Ha arbitrat, discretament, Fuiol, a les ordres del qual els equips s'han arreglerat així:

Sant Andreu: Noves, López, Rodríguez, López, Ferrer, Rubio, Gómez, Pinyero, Llocave, Crispí i Targarona.

Júpiter: Casanoves, Claudio, Peix, Climent, Font, Ortuño, Mas, Perera, Arnan, Barceló i Ubeda (al segon temps, Esteve ha substituït Arnan).

Sans, i Martinenc, 1

En aquest partit el reserva dels Sans va lliurar una tasca tan admirable, que admet sorprenent els mateixos entusiastes del cercles. En iniciar-se l'encontre, sembla que el Martinenc podria imposar-se fàcilment; però ben prompte l'enorme entusiasme dels sansens igualà la lluita, per a finalitzar amb el marcador decantat a favor seu. Durant el primer temps, Alé marcà dos gols; el primer, en rematar, de cap, un córner llançat per Andreu, i el segon, aprofitant una passada de Roig.

La segona part, en el seu iniciament, resultà de net avantatge per al Sans. Aquest equip, en breus moments, marcà dos gols més; obra, el primer, d'Alé, en aprofitar una passada de la defensa del Martinenc, i el segon, de Serra, en un garbuig. El gol del Martinenc fou marcat per De-la-fuente, a mitjans d'aquest segon temps.

Arbitrà, bé, Ermengol, i els equips foren:

Sans: Conca, Soligó, Aparici, Benys, Andreu, Moliner, Roig, Martinenc, Alé, Porta i Serra.

Martinenc: Cabo, Portaballa, Catefau, Alías, Rosalench, Tarín, Pandos, Sarró, Burillo, De-la-fuente i Graells.

Una festa inaugural

Amb motiu d'inaugurar una sala d'espectacles anomenada "Nocturn", i invitats pel seu propietari, es reuniren dissabte passat en un alegre sopar de companyonia gran nombre de representants de la premsa de Barcelona.

El senyor Serradell, propietari de la popular sala de dansa "L'Ocell de Foc", és un home de gust, i al pis primer de l'edifici ha muntat una sala fina i elegant, decorada magníficament pel nostre amic Artís, que serà la destinada als espectacles "Nocturn". La festa inaugural consistí en un esplèndid sopar, sense discursos, i en un ball íntim que acabà a les dues de la matinada.

El senyor Serradell fou unànimement felicitat pels periodistes barcelonins per l'elegància i el gust exquisit de la nova sala "Nocturn", a la qual augurem tants èxits com porta aconseguits amb "L'Ocell de Foc".

AIGUA DE ROCALLAURA

DEPOSITARIS GENERALS: FORTUNY, S. A., CARRER HOSPITAL, 32

El manantial més ric del món. Si vostè pateix de ALBUMINURIA, LITIASIS URICA (MAL DE PÉDRA), BRONQUITIS PARENQUIMATOSOS, NEFRITIS CRÒNICA, es curarà radicalment amb l'

DR. FORTUNY, S. A., CARRER HOSPITAL, 32

AIGUA DE ROCALLAURA

SALMERON, 133

T. S. F.

La Radiodifusió a casa nostra

Sota aquest mateix títol oïrem, el dijous passat, a l'estatge de "La Falc", una interessantíssima conferència a càrrec de Jaume Rosquelles i Aleixant, president de la Radiodifusió de Catalunya.

Molt s'ha parlat de la ràdio a Catalunya. La premsa catalana ha omplert, planes i més planes. Les revistes professionals de ràdio estrangeres s'han ocupat preferentment d'aquest afer molt sovint, i cal remarcar-ho, amb ple coneixement de causa.

És podriem dir que el plet de la radiodifusió catalana és conegut internacionalment. Altra cosa no podria ésser tenint en compte que Catalunya — Barcelona — fou una de les primeres ciutats europees on es va instal·lar una estació radiodifusora.

Però sempre que s'ha tractat de la ràdio a casa nostra s'ha fet en articles, comentaris i informacions escrites. Ramonells vegades s'ha portat aquest interessantíssim tema a la tribuna pública. Recordem molt poques conferències donades públicament sobre la ràdio a casa nostra, i aques-

Sr. Sandé, el qual, un cop acabada la conferència, amb una sincera emoció dirigí també la paraula a l'auditori i féu remarcar la seva satisfacció pel to, elevadíssim emprat pel Sr. Rosquelles i féu constar que en aquell moment tenia l'honor de posar-li la investidura de president de Radiodifusió de Catalunya, l'emissora que ens parla en la nostra llengua.

Sense cap mena de dubte, podem dir que és la primera vegada que l'afer de la radiodifusió catalana és tractat públicament amb una concepció absoluta de la seva importància i per un home que disposa d'una preparació sòlida, uns coneixements profunds i una voluntat ferma i, sobretot, un patriotisme pur, noble i estimulador. Homes d'aquesta han de proporcionar excel·lents serveis a la nostra Pàtria. Cal que no ho oblidem.

J. DOMENECH I GILART

Noves Radiofòniques

LA NOVA TRANSMISSORA DE PARIS

La Direcció de Correus de França ens diu que la nova estació de potència que està per construir-se a París i la qual treballarà amb una potència d'uns 80 o 100 kw. quedará probablement acabada a la tardor.

NOVES EMISSORES

Les obres per a la nova estació "West Regional" anglesa, proveïda per a reemplaçar la transmissora actual de Plymouth, se segueixen amb circumstàncies favorables; així és molt probable que des d'abril pròxim comencin les emissions d'assagis amb l'ona de 2285 m.

La primera estació de radiofonia, grega va a posar-se al servei a Salònica. La llargada d'ona serà de 270 m. i les hores d'emissió són provisionalment les següents:

De les 11'25 a les 12'25 i de les 18'55 a les 19'55 (hora de Greenwich).

LA LLUITA DE LES MINORITATS

Els alemanys que habiten a Txecoslovàquia estan molt descontents per no haver atès la Companyia de Radiofonia txeca el seu desig perquè es doni més importància a l'idioma alemany en els programes radiofònics.

Ara bé, la societat esmentada va rebre fa poc temps una lletra signada per alguns radio-oients dels voltants de Gènova en la qual s'assegura que les emissions de Praga són seguides regularment per molts radio-oients de parla francesa i molts de francesos i demanen, per tant, que els anuncis de l'estació es facin també en francès.

D'això n'han pres ocasió els cercles germanòfils per a fer notar que donat el cas que la societat de radiotelegrafia tingui la intenció de servir-se d'un segon idioma, només l'alemany podria prendre's en consideració ja que el total dels radio-oients alemanys que resideixen a Txecoslovàquia arriba, almenys, al 20 per 100 del nombre total dels radio-oients txecoslovacs.

LA RADIO A LES MINES
A diverses mines de carbó del districte de Wakefield (Anglaterra), s'han fet experiments amb un sistema d'alarma per medi d'ones curtes. Els experiments han demostrat que des de l'emissora que es troba a la superfície, els senyals transmesos eren, encara, més perceptibles, fins una profunditat de dues milles a l'interior de la mina.

L'IMPOT RADIOFONIC A FRANÇA

En el pressupost francès per a l'any 1933, hi ha, per primera vegada, com a actiu, un import de francs 43.000.000, que segons diverses apreciacions, seran percebuts durant aquest any dels radio-oients francesos, els quals hauran de pagar una taxa per poder servir-se d'un aparell de T. S. F.

En el pressupost francès per a l'any 1933, hi ha, per primera vegada, com a actiu, un import de francs 43.000.000, que segons diverses apreciacions, seran percebuts durant aquest any dels radio-oients francesos, els quals hauran de pagar una taxa per poder servir-se d'un aparell de T. S. F.

Feta una exposició de la situació internacional de la ràdio, el conferenciant es referí a la necessitat que Catalunya, en el més breu termini, disposés d'un servei propi de radiodifusió, esperant els nostres governants perquè s'ocupessin preferentment d'aquest afer que tant ha de contribuir al consolidament de les nostres llibertats, iniciades amb l'Estatut que, d'un moment a l'altre, serà implantat en la seva totalitat a Catalunya.

Es va planyer del confusionisme a què dona lloc l'article de l'Estatut que parla dels serveis de ràdio i després que el Govern de la Generalitat podrà establir les emissores que cregui convenientes, però sota l'alta inspecció de l'Estat espanyol, el qual es reserva el dret de poder instal·lar dins del territori de Catalunya els seus serveis propis de ràdio, deslliçant totalment dels que pugui tenir la Generalitat.

Amb tot — continuà el conferenciant — cal que d'una vegada sigui tractat aquest tema vital per al nostre poble, per a resoldre'l tot seguit amb la implantació d'un servei — serveis — de radiodifusió amb emissores potents que puguin ésser escoltades per tot arreu i especialment amb una emissora addicional d'ona extracurta, perquè els catalans escampats a Amèrica i arreu del món puguin seguir el ritme de la nostra vida nacional i els batecs sentimentals i patriòtics del nostre poble.

Cal remarcar d'una manera especialment la discreció absoluta amb què el Sr. Rosquelles parlà de la Radiodifusió a casa nostra, eludint totalment els assumptes d'ordre interior entre les emissores establertes a la nostra ciutat i anomenant tan sols l'entitat catalana de radio-oients, i que amb tanta dignitat i honor presideix.

El nombrós auditori que escoltà la conferència amb un silenci absolut i amb un marcadíssim interès, aplaudí largament el conferenciant i demostrà la seva satisfacció i satisfacció per tot el que havia dit el Sr. Rosquelles i Aleixant, de començar fou presentat pel president de La Falc,

Per fi Barcelona tindrà el seu Aeroport

El nostre comentari

Per als que fa anys que d'una manera més o menys activa hem neta més o menys activa hem viscut la petita vida del nostre món aeronàutic, la conclusió de què Barcelona tindrà el seu aeroport, ho considerem com un esdeveniment.

Seria pueril que ara pretingués posar càtedra i dir que tra dolenta; seria pueril, primerament perquè tot el que nosaltres hi poguéssim dir no tindria cap eficàcia, tota vegada que la Comissió d'Aeroport, quan ha asabentat el públic dels seus projectes, ja ho tenia tot fet i disposat, i no creiem que les nostres censures — si és que n'haguéssim d'assenyalar alguna — fessin variar absolutament per a res el pla que s'han traçat des d'un bon començament.

Havem de convenir en una cosa. Que el sedutis han estat portats a cap amb seny i amb ganes de fer una obra eficaç i re-

sobre tot en la qüestió d'emplaçament; nosaltres no podem oblidar les campanyes que en al-

sos anant a dormir a les tres de la matinada per elaborar un projecte d'aeroport. Han treballat gairebé podriem dir clandestinament, tota vegada que d'haver-se fet públic l'emplaçament, ben aviat els propietaris dels terrenys s'haurien donat compte del que es tractava i el que avui es podrà adquirir per deu, hauria costat vint-i-cinc. Tot això no deixa de tenir el seu mèrit.

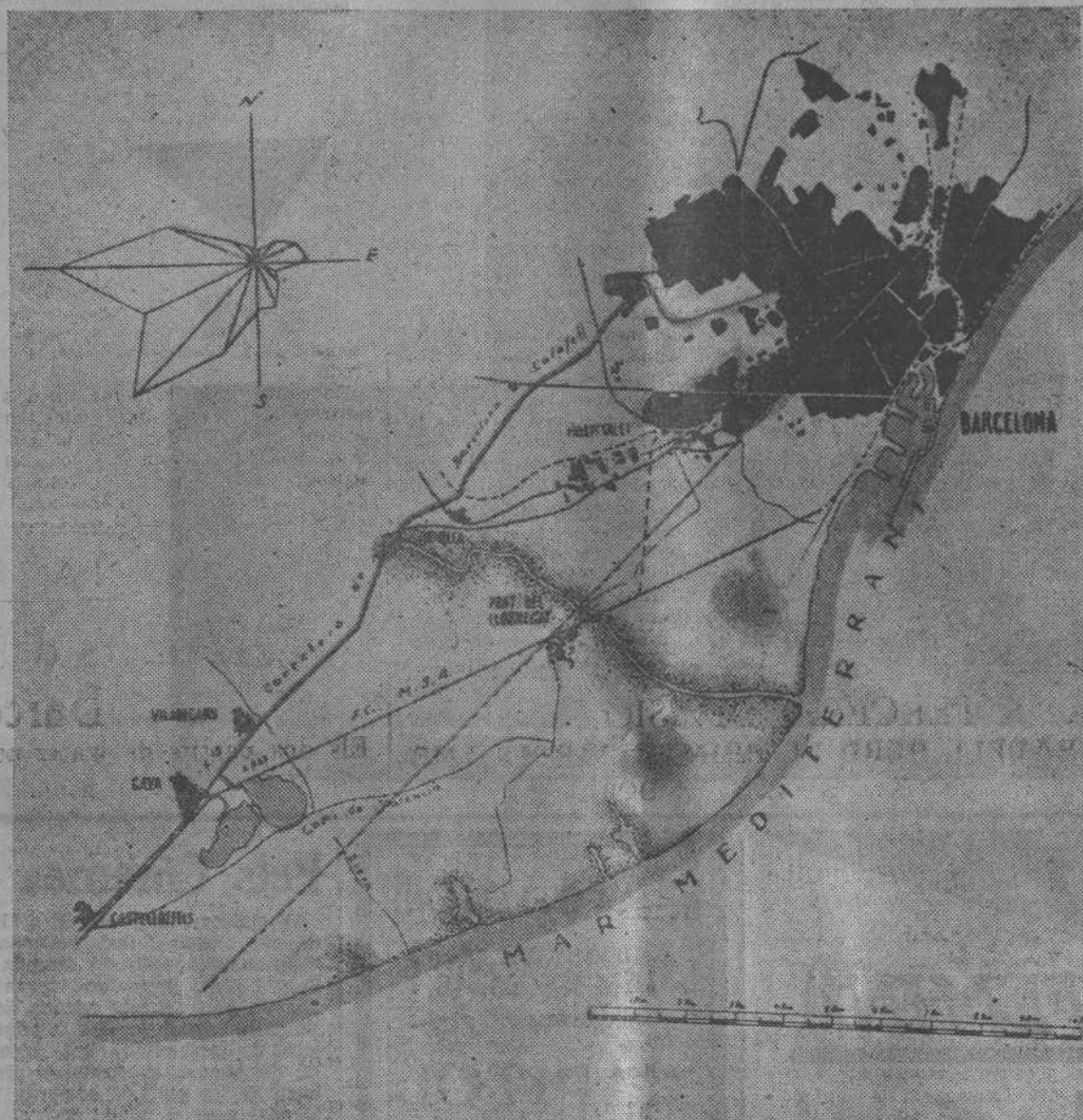
Barcelona, doncs, ben aviat — el dia 6 de maig el "Graff Zeppelin" farà la seva primera escala regular a la nostra ciutat —, comptarà amb un aeroport de primera categoria, que s'haurà pagat ella mateixa. Això, el que siguem nosaltres els que ens paguem l'aeroport, no ens entusiasma ni poc ni molt, i menys quan veiem el tracte de preferència que dona el Govern espanyol a Sevilla.

Dissabte el ministre d'Obres públiques va arribar a Sevilla per tractar de la construcció de l'aeroport a la capital andalus, i segons telegrams de la Premsa, va manifestar que el Govern no so-

JOAQUIM VENTALLÓ, el nostre estimat company president de la Comissió d'Aeroports

tres temps i sobre tot quan es tractava de fer "passar" el projecte de l'emplaçament de l'aeroport a Hospitalet, sostinguérem des d'aquestes mateixes colum-

EMPLAÇAMENT DE L'AEROPORT

etida. En la memòria que ens ha estat lliurada, la Comissió explica amb tot detall els seus treballs inicials, i tot el que s'ha vingut fent fins arribar a assolir el resultat que avui comentem: l'haver estat acceptat el projecte pel Consistori.

No hi ha pas dubte que nosaltres discrepam en alguns punts amb el que exposa la memòria,

nes i des d'altres indrets de la Premsa local i de la tribuna pública; no podem oblidar que llavors sosteníem que els terrenys ideals serien sempre els del Prat. La Comissió, en virtut de dictàmen dels tècnics, no els trobà bons i encarrilà les seves recerques cap a altres indrets. Del cúmul d'observacions n'ha resultat que els terrenys escollits entre Viladecans i Gavà són els millors. Nosaltres ens felicitem de que s'hagi arribat a aquesta conclusió — a una conclusió — i que per fi l'aeroport, tants anys escamotejat, sigui aviat una realitat.

Per arribar a aquest resultat, ha estat necessari que uns homes abnegats i que estimen la ciutat, s'hagin imposat una tasca dura i absorbent, que els ha permès eliminar els obstacles que un darrer altre se'ls anaven presentant. Mereix l'agraïment de la ciutat la Comissió d'Aeroport de l'Ajuntament de Barcelona, i sobre tot el seu president el nostre amic Joaquim Ventalló, que obscurament i sense cap ambició exhibicionista, ha portat damunt seu la tasca feixuga de totes les negociacions i estudis. La labor de Joaquim Ventalló ha estat admirable, i un home que no hagués tingut el seu temperament, o bé hauria fracassat en l'empresa o bé el veuríem avui auriolat d'un prestigi que el nostre amic — potser equivocadament — ha procurat escamotejar.

Un col·laborador decidit de la Comissió d'Aeroport ha estat l'arquitecte Antoni Puig Gairalt. Puig Gairalt ha realitzat tots els projectes d'edificacions i els estudis de l'emplaçament. Ha estat un home que s'ha documentat molt abans no s'ha emprès aquesta tasca i el conjunt dels seus estudis ha cristal·litzat en el seu projecte d'aeroport i construccions annexes, que nosaltres trobem senzillament admirable.

No oblidem l'ajut enorme que amb la seva experiència de constructor hi ha posat en Guillem Bassó; aquests tres elements s'han passat mesos darrera me-

una mica l'afer, no els serà gaire difícil fer comprendre al Govern que als catalans aquests tractes de preferència ens molesten una mica, i possiblement facin que el senyor Carner s'enterneixi i ens alleugereixi d'uns quants milions la càrrega que ara s'ha imposat a Barcelona amb la construcció de l'aeroport.

Ja suposem que ens fregaran pel nas l'"Estatut" i el "poder central", però, ¿i si ho probéssim?

Línies aèries actuals

Les línies aèries que actualment passen per Barcelona són:

1. Tolosa - Barcelona - Alacant - Tànger - Casablanca (línia diària de la Compagnie Générale Aéropostale).

2. Tolosa - Barcelona - Alacant - Tànger - Casablanca - Dakar - Natal - Rio Janeiro - Buenos Aires - Santiago de Xile (línia setmanal de la Compagnie Générale Aéropostale).

3. Marsella - Barcelona (línia diària de la Compagnie Générale Aéropostale).

4. Estugard - Ginebra - Marsella - Barcelona (línia de la Luft-Hansa, diària a l'estiu i tri-setmanal a l'hivern).

5. Madrid - Barcelona (línia diària de L. A. P. E.).

6. Barcelona - Marsella - Gènova - Roma (línia setmanal de la Navigazione Generale Italiana, servida per hidroavions).

Línies en projecte

Estan en estudi algunes d'elles, que s'implantarán dintre de pocs mesos i les altres així que l'Aeroport sigui un fet.

7. París - Barcelona - Alacant - Tànger - Casablanca (línia diària de la Compagnie Générale Aéropostale). El servei París - Barcelona es farà en tres hores i mitja de vol.

8. París - Barcelona - Casablanca - Dakar - Natal - Santiago de Xile, per Rio Janeiro i Buenos Aires (el darrer experiment reeixit de Mermoz damunt l'Arc-en-ciel permet de preveure el vol Barcelona-Buenos Aires en tres dies i mig). Línia de la Compagnie Générale Aéropostale servei setmanal.

9. Marsella - Barcelona - Palma de Mallorca - Alger, en substitució de la línia d'hidroavions actual Marsella-Alcúdia-Alger (servei diari de la Compagnie Générale Aéropostale). Combinant aquesta línia amb la setena, podrà fer-se el viatge Londres - Palma de Mallorca en set hores a través de Barcelona.

10. Barcelona - Cartagena - Gibraltar (línia terrestre de la Navigazione Generale Italiana).

11. Zuric - Barcelona, servei d'avions ràpids, de la Swissair.

12. Berlín - Barcelona - Cadiz, servei terrestre de Luft-Hansa, que seria continuat des de Cadiz amb hidroavions llançats per mitjà de catapulta, per a fer el salt de l'Atlàntic fins a Buenos Aires.

13. Berlín - Barcelona, servei ràpid de Luft-Hansa en vuit hores.

14. Brussel·les - Barcelona - Congo Belga (línia de la Sabena que posaria en comunicació la Metròpoli amb les Colònies belgues a través de Barcelona).

Totes aquestes línies han estat ja estudiades per les Companyies esmentades i es tracta d'implantar-les ràpidament.

Es una llàstima que l'aeroport no l'hagin fet al Prat; els castellans en diran "Villa de perros"; això veteix molt poc, i és molt poc aeronàutic.

A cal Hispano-Suissa dona gaire de veure els clients que tenen del nou 100 cavalls tipus omnibus. En Tris cada dia s'engreixa més i fuma pu-ros.

Dissabte passat, en la inauguració de l'exposició de plans i projectes de l'aeroport, la gentil aviadora Mari Pepa Colomer va tenir el seu primer fracàs com a aviadora, tota vegada que en baixar l'escala va calcular malament el terreny i féu un aterratge violent, capotant, afortunadament, sense conseqüències desagradables.

El primer que correu a auxiliar-la fou un guardia municipal de gran gaire, que, bo i ajudant-la a alçar, amb els plomalls del casc, li feia pessigolles al nas.

Més tard, un grup parlava de diverses coses triviales i de qualque "combinació", quan un alxerit, apropant-se al grup, els va interreguar: De quin color diuen que era? Els altres es cregueren que es tractava d'un foli!

A la Taverna Basca l'Aeri Club de Catalunya organitzà — com cada any — un sopar per a commemorar el primer vol realitzat a Espanya, que s'esqueia en aquella data. La concurrència era escollida, i molt de la broma, i tot va anar com una seda. S'hi trobà a manca el senyor Pellu, que era el "clou" dels banquets anteriors, no podent assaborir els comensals el seu famós discurs de "la sang derramada".

Es va nomenar una comissió per tal de pregar-li que l'any que ve no els deixi abandonats.

Línies de zeppelins

A més, per al mes de maig vinent, si Barcelona té ja instal·lat el seu màstil de Zeppelins, encara que només sigui amb "caràcter interí", s'inaugurarà la línia regular:

Friedrichshafen - Barcelona - Rio Janeiro.

Actualment el Dr. Eckener és a les Índies holandeses per estudiar l'establiment de la segona línia de zeppelins, que serà:

Amsterdam - Barcelona - Batàvia.

Finalment el Dr. Eckener, al seu pas per Barcelona el mes de novembre darrer, va indicar la nostra ciutat com a pas obligat de la tercera línia de zeppelins a implantar, que serà:

23. Nova York - Barcelona - Egipte - Índia anglesa.

23. Nova York - Barcelona - Egipte - Índia anglesa.

CAMIONS AUTOMOBILS

Concessionari per a les províncies de Barcelona i de Girona

JOAN FLOTATS

Tamarit, 95 i 97 - Tel. 31506

BARCELONA

COSULICH LINE

LINIA BRASIL-PLATA

Travessia oceànica solament en 7 dies, amb la rapidíssima

NEPTUNIA

DE GIBRALTAR 20 MARÇ

cap a Pernambuco - Bahia - Rio Janeiro - Santos

Rio Grande do Sul - Montevideo i Buenos Aires

LA NAU ULTRA-MODERNA DISPOSA D'UNA ESPLÈNDIDA CLASSE ÚNICA QUE CONCORDA AMB LES EXIGÈNCIES DELS TEMPS ACTUALS: VIATJAR AMB LA MAXIMA COMODITAT I AMB UNA MINIMA DESPESA

LINIA ESPANYA-NOVA-YORK

amb els rapidíssims supertransatlàntics

SATURNIA

DE GIBRALTAR 4 ABRIL

VULCANIA

DE GIBRALTAR 25 ABRIL

Detalls: S. A. E. M. A. R. Agents Generals

Barcelona: Rambla de Santa Mònica, 29-31; Madrid: Alcalá, 45.

Viladecans: Alameda, 47; Sevilla: Plaça Nova, 5

València: Pintor Sorolla, 18; Sant Sebastià: Av. Llibertat, 16; i a totes les agències de viatges i turisme

VEGI EL NOU

CHRYSLER - PLYMOUTH

1933

amb les seves famoses característiques

RODA LLIURE

EMBRAGATGE AUTOMATIC

MOTOR FLOTANT

CARROSSERIA MONOPEÇA

DES DE PESSETES 14.950

S. E. I. D. A. S. A.

ROSSELLÓ, 132 a 136

TELEFON: 71081

BARCELONA

1932 C I N E M A 1933

L'espiritualització del Cinema

L'art cinematogràfic té pel damunt de totes les altres arts el do de trobar i captar fàcilment la bellesa.

Abans el públic s'accontentava amb pel·lícules on les noies fossin de bon veure, segons la moda del temps. Ara afortunadament les actrius són més intel·ligents que belles, per molta que sigui la seva bellesa, i se supedita la bellesa física a la intel·ligència. Mai podem suposar que una Polly Moran, una Marie Dressler, poguessin arribar sense joventut ni bellesa a l'"estrellat"; són moltes, però, les noies maques que es canviarien per aquesta parella de dones de mitja edat la simpatia i intel·ligència de les quals són considerades pel damunt de tota bellesa exterior. El cinema s'està espiritualitzant. Quan trobeu un argument acceptable veureu com us sentiu alleugerit de quelcom que sentíeu dins de vosaltres i no podíeu donar-li forma material. Els personatges ocupen avui un lloc que no és aquell detestable primer terme de tots els arguments d'uns anys ençà. Us trobareu reflectit en moltes de les vostres emocions, dels vostres pensaments, en aquella paret argentada. Amb tot i restar còmodament aprofitant en el vostre seient us sentireu viure entre aquella gent i com prenen forma i expressió brillant aquelles idees, aquells conceptes informals per manca potser d'habilitat en l'expressió.

El cinema, avui, si l'espectador va als locals de projecció per veure pel·lícules sempre us donarà una idea nova fàcilment aplicable a la vida real.

Avui, en les produccions bones, predomina o bé la bellesa idealitzada de la Natura, com en "Por la libertad" o bé la bellesa espiritual de "Maridos errantes", si no és la bellesa moral de "Remordiment".

Els actors són el vehicle amb què compten l'argumentista i el director per fer arribar més ràpidament aquella idea als espectadors. Les actrius en llur majoria són belles, però són també quelcom més que unes dones boniques que actuen com els ordres del director. Això era el que eren abans les actrius de cinema: unes nines més o menys boniques i més o menys sensibles que actuaven dominades pel megàfon. Avui els parlants han donat un gran marge de responsabilitat als actors i la seva sensibilitat és la que ha de col·laborar amb l'argumentista i el director perquè l'obra surti arrodonida.

En el cinema comença ara el regne de la sensibilitat espiritual. Cal que s'aprofiti aquesta onada de depuració artística per a encarrilar el públic vers un espectacle nou, que sigui quelcom més que un espectacle banal. Cal que les editores renunciïn a aquests arguments vulgars, que fins avui veiem, on l'únic atractiu era el nom d'un actor simpàtic o d'una estel·lita famosa. És absolutament necessari que aquest art que compté quantitats de bellesa com cap altre, es despulli de tots els convencionalismes de públic, d'aquest públic que davant d'una meravellosa de bellesa com és "Por la libertad", troba escenes llargues o l'argument poc atractiu. Això és com demanar arguments al paisatge de les nostres muntanyes o bé una bella història a un quadre del Ticià. La bellesa, tan sols essent perfecta, completa compté tanta poesia i idealitat que ja posseïx tot el valor argumental de què amb la vostra imaginació vulgueu dotar-la — si podeu.

Al públic cal donar-li per tot gaudi, per tota visió, obres perfectes per tal que s'habitui inconscientment a la bellesa. Així mateix a les intel·ligències juvenils cal allunyar-les de tota literatura mediocre, de tota idea que no sigui noble. En contacte constant amb idees elevades i obres perfectes, l'esperit adquirirà un do de selecció que l'acostarà a la bellesa i l'allunyarà de la vulgaritat. En el cinema, cal que fugim de tot el que sigui vulgaritat; la bellesa, si no va acompanyada de l'art, és infinitament més vulgar que la lleïja. **ARICIA BRUN.**

Lupe Vélez

ens mostra moltes de les raons del per què Hollywood diu d'ella que és la més dinàmica i entremaliada de les estels i una de les més atractives...

CRITICA BREV DE PEL·LÍCULES

COLISEUM presenta "Por la libertad".

Productora: Universal.
Directors: Kurt Bernhardt i Lluis Trencker.

Actor: Lluis Trencker.
Argument: De gran bellesa dramàtica.

Interpretació: Esplèndida.
Modalitat: Parlat en alemany.
Comentari: Heus ací una producció cinematogràfica i artísticament perfecta, en la qual la Natura és la màxima col·laboradora del director, que ha sabut donar-nos d'una manera sobria i perfecta una de les més intenses sensacions de bellesa d'aquesta temporada. Kurt Bernhardt, el gran director, amb qui treballa Conrad Veidt en "L'última companyia", aquella pel·lícula admirable com un aigüer de mestre, és qui ha copat tota la meravella dels paisatges tirolesos, i amb la col·laboració de l'home de la cambra ha donat la més bella creació d'art, de cinema pur sense fulleresques modernistes, sinó recollint la bellesa i transformant-la en art per mitjà de la fotografia.

Lluis Trencker, el simpàtic actor alpinista, té en aquesta producció un paper que escau al seu tipus d'home de les muntanyes, d'enamorat dels cims i de les meravelles esplèndides de la natura. És una producció bellíssima aquesta que Coliseum ens presenta; és d'aquells films que plauen perquè són tan veritables, perquè no fan cap concessió al públic, perquè l'argument és viu i ensem no ocupa més que un lloc secundari, i a més acaba com acaben tots els somnis i tots els amors en la vida real: acaba malament, però amb la culminació dels ideals satisfets, ideals de bellesa, de glòria, de somni.

Tots els tipus en aquesta pel·lícula són fermes, vigorosos. Victor Varconi té també un paper interessant en l'obra. Però qui us meravellarà serà la Natura amb aquella continua superació de paisatges esplèndids, de perfecció fotogràfica, filigranes de llums i ombres que us donaran la sensació viva de tota mena de tonalitats. Després la sobrietat del diàleg, amb la qual cosa es demostra que el cinema pot triomfar plenament. L'excel·lent musicalització del film és també digna de tenir-se en compte, així com la gentilesa de les protagonistes i la tàctica de dotar d'un argument a aquesta bella selecció de paisatges, que també podria ésser un argument sàviament adornat amb la meravellosa naturalesa. Sigui com vulgui, el cas és que "Por la libertad" és una pel·lícula que nosaltres la sentim vivament, car ens parla d'ambels de llibertat, d'opressions indignes, de llibres abnegades, potser estèrils, i que tot aquest doli de sensacions espirituals van acompanyades de la màxima perfecció en bellesa.

FANTASIO presenta "El vencedor".

Modalitat: Parlat i cantat en francès.

Comentari: Es abans que res una producció optimista. Us farà passar una bella estona, i no sabreu si és la simpatia de Murat, la bellesa de Kate de Nagy, l'argument, la música o la presentació, que és molt ben atesa, el que més us atrau de la pel·lícula. Després de pensar-vos-hi una mica, veureu com en realitat és l'ambien optimista i rialler el que us ha donat aquella bona estona, ja que en sortireu sense cap emoció colpidora, ni cap sensació extraordinària, sinó que hauréu passat un ratet agradable veient el que la sort pot fer amb un tipus que sap aprofitar les oportunitats. Kate està deliciosa en el seu paper; Murat no ens plau tant, no perquè no estigui encertat en la interpretació, sinó perquè és un paper per a un actor més jove, potser de la categoria d'Henry Garat... Fotografia i música, molt encertades.

Un curs de felicitat!

Una pel·lícula optimista, simpàtica i encisadora, al

Fantasio

Un film UFA

AVUI, DILLUNS, DIA 13

ESTRENA al

CINEMA CATALUNYA

DEL VODEVIL SUGGESTIU, APTÉ PER A ADULTS,

RENÉ LEFEBVRE

Un argument frívol, divertit, modern, d'accentuat «sprit» i dinamisme

Interpretació de **RENÉ LEFEBVRE**, l'artista favorit de **RENÉ CLAIR**

Realització del destacat director **JEAN CHOUX**

FEMINA

El señor de media noche

Producció Albatros-Chavez
GRAN EXIT

CAPITOL

Continuarà fins dimecres el programa "Fox" format per "Sherlock Holmes", amb Clive Brook, i "La mujer pintada", amb Peggy Shannon. Dimecres, estrena de "Sed de escándalo", interpretada per Edward G. Robinson, H. B. Warner i Marian Marsh, i "Taxi", amb Loretta Young i H. B. Warner. Ambdues Warner Bros - First National.

RAQUEL MELLER

en **VIOLETAS IMPERIALES**
L'ESDEVENIMENT DE L'ANY

Atenció!!!

Al programa que el DIMECRES, 15, s'estrenarà al

CAPITOL

El més formidable actor de caràcter
Edward G. Robinson amb

SED DE ESCANDALO

en **H. B. WARNER** i **MARIAN MARSH** i **JAMES CAGNEY**, el galan de nou estil, amb **LORETTA YOUNG** en

ITAXI!!

Dues produccions **WARNER BROS**
FIRST NATIONAL

Pels Cinemes

Divendres vinent, dia 17, a l'Intim Cinema, tindrà lloc l'estrena de "Fantomas", producció dirigida per Paul Fejos i presentada per M. de Miguel. Amb aquesta estrena aquest simpàtic i íntim local inaugurarà la sèrie de produccions del Repertori M. de Miguel, els drets de presentació de les quals té adquirits, amb la qual cosa el públic distingit que frequenta l'esmentat local podrà, gràcies a l'esforç d'aquesta empresa, admirar les millors produccions europees a uns preus reduïdíssims. Heus ací com es demostra l'interès per complaure i atendre el públic.

intim cinema

rosselló, 275, entre passeig de gràcia i rambla de catalunya.

nova direcció, nova instal·lació sonora, divendres, 17, estrena de

fantomas

per **jean galland** i **tania fedor** exclusiva m. de miguel. butaca: 1'50

Les Silly Symphonies de Walter Disney són el millor que s'ha fet en dibuixos animats. La revelació de la temporada ha estat la presentació d'aquestes produccions en colors, com són "Arbres i flors" i "El rei Neptuno".

Fantasia, el local on concorre el públic més distingit de Barcelona i que es destaca sempre per la selecció de les seves presentacions, ha adquirit dels seus distribuïdors, els Artistes Associats, els drets de projecció d'aquestes petites meravelles cinematogràfiques.

CATALUNYA
Avui s'ha estrenat la producció dirigida per Jean Choux i interpretada per l'incommensurable René Lefebvre, acompanyat per Madeleine Guitty i Arletty "Un parro con pupila". Sembla que es tracta d'un vodevil ple "d'entrain" i "apto para adultos", la qual cosa vol dir que anirà molta gent a veure'l, i, sobretot, molta gent jove...

HI HA QUELCOM QUE IMPIDEIX LA COMPLERTA FELICITAT DE LA SEVA VIDA INTIMA?

Hembrafil
GARANTEIX LA SEVA FELICITAT, SALUT I TRANQUILITAT RECOMENAT PER EMINENTS MEDICOS DE TOT EL MON

ES VEN A LES FARMACIES AL PREU DE 50 PTA. AMB CANULA PER A LA SEVA APLICACIO
PRODUCTE INOFENSU DE TOTA SÈRIETAT I GARANTIA
LABORATORIS PROFILAC, S.A. APARTAT 810 - BARCELONA

Avui, dilluns, dia

13

ESTRENA al

TIVOLI

La Chocolaterita

L'expressió més enlairada del bon humor francès, amb

RAIMU

el genial artista de la simpatia per arroves, creador de «Marius» i «Mam'zelle Nitouche», ajudat per

Jaqueline FRANCEL
SIMONE SIMON

PIERRE BERTIN

Realització **MARC ALLEGRET**

Basada en la celeberrima obra de **PAUL GAVAULT**